

[Niels Westerby ]

måtte gå højere end til 50 pct. Vi har altså foreslået et loft på 50 pct., og der er jo et betydeligt spring fra 50 pct. og op til de tanker, den ærede gruppeformand hr. Per Hækkerup luftede forleden dag om et øvre loft på to tredjedele. Nu har man jo i høj grad drøftet den højtærede gruppeformands indtægter i den senere tid i forbindelse med, at han trådte tilbage som udenrigsminister, og der har også været nævnt noget om, at en række vigtige hverv er blevet ham betruet, og så godt har jeg kunnet danne mig et indtryk af den højtærede gruppeformands indtægter efter de avisskrivelser, der har været, at jeg skønsmæssigt vil anslå dem til 135.000 kr. Hvis det så er således, at to tredjedele skal tages i skat, vil det blive omkring 90.000 kr., og så har den højtærede gruppeformand 45.000 kr. at klare sig med, og det vil jo ikke være ret meget, når han under det nuværende skattesystem måtte have en række hverv for overhovedet at kunne klare sig.

Og sådan vil det jo også nemt kunne gå for en række andre borgere. Jeg mener, at to tredjedele er et uforsvarligt højt loft at sætte, og vi lægger megen vægt på de tanker, man havde om et loft på 50 pct.; jeg har tidligere haft indtryk af, at man i regeringskredse også kredsede om noget i den retning; jeg har også hørt tal på 55 pct., men noget i den størrelsesorden omkring de 50 pct., og jeg vil indstændigt opfordre regeringen til at forlade de tanker, som er ventileret af hr. Per Hækkerup om et loft på 66 pct.

Men man kan jo også tænke sig andre former for et loft over indkomstbeskatningen. Man kan f. eks. fastlåse et bestemt forhold imellem indkomstbeskatningen og forbrugsbeskatningen. Den mulighed har vi også peget på i vort forslag til en skattereform. Det er jo vitterligt således, at langt den største del af vor beskatning i dag er forbrugsbeskatning, det er indirekte skatter, punktskatter og engrosoms, og det vil blive en merværdiafgift om føje tid osv.; alle disse forskellige former for forbrugsbeskatning udgør langt den største del, mens selve indkomstbeskatningen kun er en meget mindre del, og man kunne jo godt tænke sig, at man fastlåste et bestemt forhold imellem indkomstbeskatning og forbrugsbe-

skatning. Man må jo ikke glemme, at man ikke har nogen fradragsregel for indirekte skatter eller forbrugsskatter i det hele taget, og jeg tror ikke, der er nogen i dette land, der savner nogen skattefradragsregel eller føler det som en mangel, at vi ikke har en skattefradragsregel for forbrugsbeskatningens vedkommende. Hvis det nu vitterligt var således, at man låste forholdet fast mellem indkomstbeskatningen og forbrugsbeskatningen og sagde, at indkomstbeskatningen højst måtte udgøre 25 eller 30 pct. af den samlede indkomst til staten, ja, så havde man jo den samme følelse af garanti i forhold til indkomstbeskatningen, som man i øjeblikket føler i forhold til forbrugsbeskatningen.

Og en tredje mulighed er den, som er fremlagt i det radikale forslag til en skattereform, som går ud på, at man — om jeg så må sige — låser skatteforholdet fast imellem de forskellige indtægtsgrupper således, at hvis skatten skal falde, så falder den for alle grupper vedkommende i et bestemt forhold, og hvis skatten skal stige, så stiger den for alle i et bestemt forhold.

På den måde får man altså også et loft, for man kommer ikke uden om, at følelsen af behovet for et loft hænger sammen med en vis mistænksomhed de forskellige indtægtsgrupper imellem, og netop når man har denne mistænksomhed, det, at nogle grupper er bange for, at andre grupper skal hole på deres bekostning, så er det en mulighed at klare spørgsmålet om et loft på den måde, at man har låst forholdet imellem de forskellige grupper fast, så der tilbage kun er spørgsmålet om skatternes niveau, stigende nogenlunde lige meget for alle grupper vedkommende og faldende nogenlunde i samme forhold.

Man kunne altså tænke sig en kombination af alle disse dele: et maksimumsloft på 50 pct., en fastlåsning af forholdet imellem indkomstbeskatningen og forbrugsbeskatningen og indførelse af de radikales tanker om at lave en slags forhold imellem de forskellige grupper, således som vi også kender det for kommuneskattens vedkommende i hvert fald i de store kommuner. Den mulighed eksisterer. Et loft må vi have, og vi medvirker ikke til skattefradragsreglens ophævelse, uden at vi får et tilfredsstillende resultat med hensyn til et loft. Det har jeg